

af Kunstudstillingen, liden Akademiets Undervisning, som er og maa vedblive at være dets Hovedvirksomhed, en Standsning, som er uheldig, og i andre Henseender ufornudden. Kunde den Del af Lokalet paa Charlottenborg, som nu er indrymmet Udstøbnings-Samlingen i det Bøesentlige henlægges til Skolen, vilde overmaade Meget være vundet. At dette Hensyn har tiltaget i Betydning, siden denne Sag først var under Forhandling mellem Ministeriet og Akademiet, vil Ministeriet skjønne deraf, at Skolen nu søges stærkere end dengang, en Omstændighed, som i og for sig naturligvis kun kan glæde Akademiet og vidne om, at det ikke arbejder forgjæves.

Den aarlige Kunstudstilling har i omtrent et Aarhundrede havt sit Lokale paa Charlottenborg og har været stillet i Forhold til Akademiet. Akademiet maatte paa det Bestemteste udtale sig imod, at Kunstudstillingen søgte sig et andet Lokale end Akademiets, om det end i høi Grad maa ønske, at ikke just Skole- eller Samlingslokalet skulde optages af Udstillingen. Akademiet formener, at det har sin store Betydning, at Traditionen for Kunstudstillingen ikke brydes. Den Kunst, som møder frem paa Udstillingen, er for den allerførste Del Privatlivets Kunst. Den eneste Garanti, der haves for, at Privatlivets Kunst ikke udarter i æsthetisk og moralisk Henseende, er, at den passerer Offentligheden, og det er af Bigtighed, at dette sker under Ansvar af en Institution, som netop skal repræsentere kunstneriske og ideelle Interesser. Det vilde være overordentlig farefuldt og kunde maaske føre til en hastig Demoralisation af vor Kunst at prisgive Kunstudstillingen til den private Speculation.

I Genhold til disse Motiver skal Akademiet herved anmode det høie Ministerium om gunstigt at udvirke, at det mellem Charlottenborgs østlige Fløj og Heibergsgades Forlængelse beliggende, paa højsølgende Plan antydede, Terrain (1. 2. 3. 4. 5.) af den nu nedlagte botaniske Have, med de paa dette Terrain staaende Bygninger, af Staten maa blive udlagt til Kunstakademiet til en Bygning for den aarlige Kunstudstilling samt for Akademiets Udstøbnings-samling."

Som Støtte herfor foreligger endelig et til Finantsudvalget henvisst Andragende fra 155 danske Kunstnere, der varmt anbefale Forslaget til Rigsdagen.

Udvalget skal i Almindelighed udtale, at det finder det fremstillede Diemed smukt og tillige af saadan Betydning, at det indenfor en passende Begrænsning burde støttes af Staten. Smidles-tid kan man ikke billige, at der atter fremkommer Forslag, der synes at skulle indeholde underforstaaede Forudsætninger om yderligere Bidrag i ubestemt Omfang af Statskassen, medens allerede Byggegrunden formentlig kan anslaaes til en Værdi af over 200,000 Kroner. Ligesaa lidt kan man billige det iøvrigt meget uklart antydede Eiendomsfællesskab mellem Staten og Udstillingsfonden. Vil man vente saa stort et Tilskud af Staten, som Byggegrunden repræsenterer, — et Spørgsmaal, hvorefter nærværende Udvalg paa dette Standpunkt af Forhandlingerne ikke skal udtale sig —, maa en af de naturlige Betingelser være, at Udstillingsfonden stilles ubetinget til Akademiets Raadighed. Forøvrigt tror man iaar at burde fraraade, at der fra Bevillingsmagtens Side foretages noget som helst Skridt i denne Sag, førend den foreligger saaledes forberedt og oplyst, at man kan overse den i alle dens Enkeltheder; man stiller derfor Forslag om, at den omhandlede Anmærkning udgaa af Finantslovsforslaget.